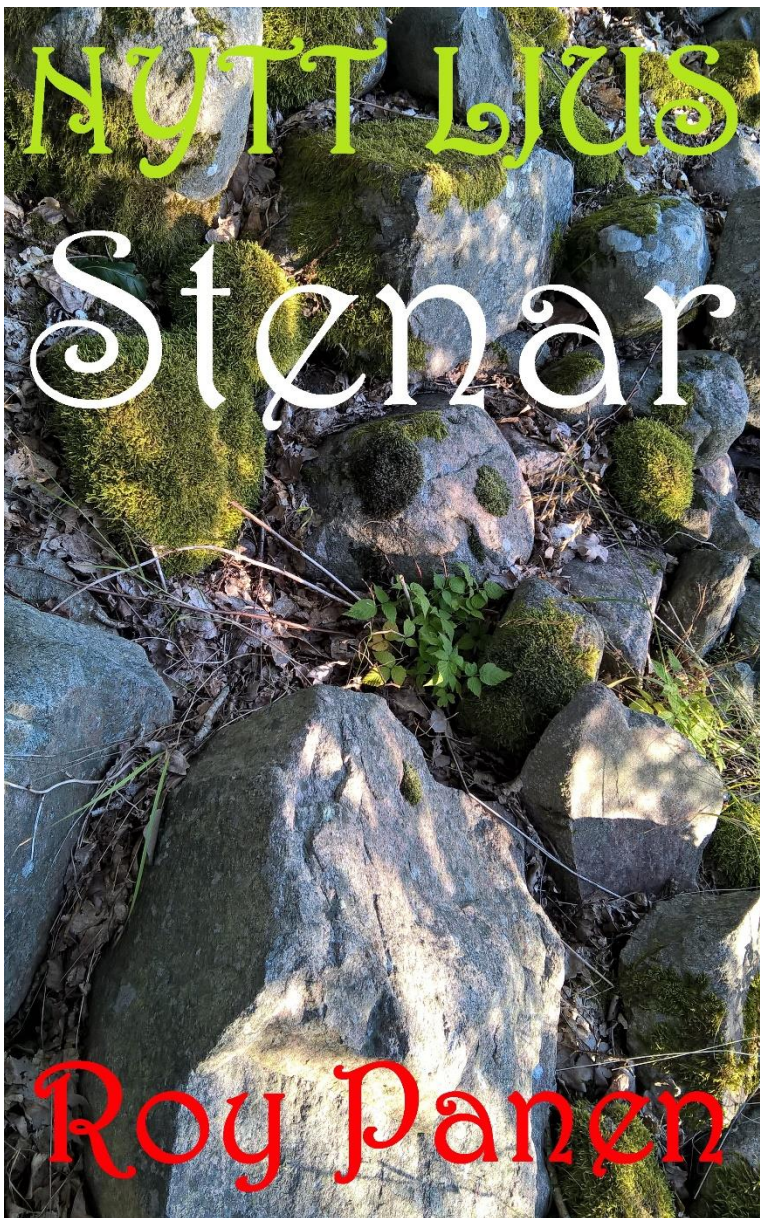

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Desperat efter
kärlek

Roy Panen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

DESPERAT EFTER KÄRLEK

85 Studenten i Vadstena

Måns och Fire, video och hästbox

–Detta hände mig en gång i min ungdom, för närmare fyrtio år sedan, när jag var på desperat jakt efter kärleken.

Jag hade fått flera svar på en kontaktannons i en herrtidning och nu ville jag göra ett försök med en dejt.

Ett av svaren var särskilt intressant. Det kom från en ung student som gick på en folkhögskola i Vadstena, i Östergötland.

Jag mådde nog inget vidare mentalt plus att

jag hungrade efter kärlek.

Under ett par veckors tid hade vi brevkontakt med varandra. Han beskrev sig själv, sina intressen och vad han tyckte om hos andra män, som gjorde honom svag.

Jag kände att jag stämde in exakt på vad han önskade träffa. Och jag tyckte han verkade mycket intressant, både som person och i utseendet. Han var i min längd, hundrasjuttio-fem centimeter, blond, korthårig och med blåa ögon.

Vi ringde inte varandra, utan bestämde i brev att jag skulle komma till honom. Jag åkte tåg och buss från Skövde till Vadstena, kanske arton mil och tog tre timmar. Och jag hade packat med mig lite extra i ombyte plus tandborste.

86 Stor bøsvikølse

–Supernervøs stod jag i Vadstena, vid bussta-

tionen och väntade på någon som inte kom. Efter en kvart blev jag så rastlös att jag bestämde mig för att gå hem till honom.

Till folkhögskolan gick jag på en mindre gata. Miljön i denna småstad var mysig med mindre gator och trähus.

Plötsligt dök en ung man upp framför mig. Och denne man var min dejt. Vi skakade hand och hälsade. Han ursäktade sig för sin sena ankomst.

Jag vet inte exakt vad som hände i mig, men jag blev nog besviken på både det ena och det andra. Förmodligen hade jag hunnit bygga upp stora förväntningar. Ingenting av det jag nu hade framför mig gjorde mig särskilt intresserad, nyfiken, eller ens glad inför vad som skulle komma att bli eller hända här näst i vår dejt. Det kändes lite som att jag bara ville vända om och åka hem igen.

Visst var han trevlig och verkade mycket snäll och så. Men han såg absolut inte ut som den som han beskrivit sig för att vara. Kanske väntade jag mig för mycket – en skitsnygg kille och att vi skulle ha en helt fantastisk helg ihop.

Nu börjar Måns småskratta. Det här är för kul.

–Inom mig blev det än mera knas när jag kände mig mycket uppskattad av honom. Han såg nog fram emot dessa dagar med mig, samtidigt som jag var beredd att vända på klacken och leta upp bussen. Jag tänkte väl också: Vad var det som hände? Mådde jag så dåligt mentalt och kunde jag inte se ett par dagar ihop med denne man?

Innan vi gick hem till honom, till hans lilla studentlägenhet, visade han mig runt i city.

Där fanns små kullerstengator och låga trähus, en del var vita, och andra var i kulörta färger, med små affärer och som hade både små och stora skyltfönster.

Vi kikade in i några fönster och tittade på kläder, skor, klockor och smycken.

Vi gick i en större cirkel. Snart kom vi ner mot den stora sjön Vättern. Vi tittade på nunneklostret, sjön och runt i omgivningen med grusgångar, gräsmattor, träd och buskar.

Det var ganska blåsig.

87 VILLE INTE SOVA MED MANNEN

–Efter en liten stund gick vi till hans lägenhet.

Den var mysig med ett rum, litet pentry och badrum. I rummet hade han en säng, fåtölj, bokhylla och skrivbord.

Klockan hann bli sena kvällen och min dejt och jag hade fortfarande inte gjort några minsta närmanden. Det kändes som han hade varit på väg att försöka få fysisk kontakt med mig vid flera tillfällen, men jag slingrade mig bara undan på ett eller annat sätt.

Hans tålamod och lugn var både fint och stort. Kanske gjorde han flera försök att förföra mig. Men det var ganska omöjligt, då jag mentalt redan var på väg hem. Han var nog inte en tillräckligt snygg och skön kille för att få lilla mig på sin krok.

Måns skrattar så han nästan väcker Fire. Han måste hålla handen för munnen.

–Till kvällsmat bjöd han på smörgås och te.

När vi hade ätit klart började han att gäspa. Och han frågade om vi kunde sova båda i hans enkla säng som var nittio centimeter bred.

Jag svarade honom inte.

Det blev pinsamt.

Jag satt kvar på skrivbordsstolen. Han kröp ner i sin säng med kläderna på.

Jag sade att jag varken var trött eller sömnig och var gärna vaken en stund till.

Han drog av sig tröjan, sedan byxorna och därefter sina svarta strumpor.

Jag funderade på att hålla mig vaken hela natten och dra hem redan nästa morgon. För krypa ner i den enkla sängen med honom, det ville jag inte.

Här kan man lätt undra vad det var för fel på mig och varför jag betedde mig så här. Det var inget fel på killen, utan det var jag som mådde dåligt.

Förmodligen hade jag krupit ner under täcket med honom om han hade fallit mig mer i smaken. Kanske var det av ren otur att jag fått

fel förväntningar på honom.

Möjligen var det som när man fått hem ett reklamblad innehållande en pryl som man blivit intresserad av och sugen på. Men senare, i affären, kände man att prylen inte alls var som man förväntat sig. Hur viktigt var det att reklambladet eller det personliga brevet höll sig till en absolut sanning? I mitt fall blev den helt avgörande.

Efter en stund behövde han gå på toaletten och klev upp från sängen. Och jag satt kvar på stolen. Jag funderade på mitt nästa drag, eller vad som skulle hända. Jag kunde ju inte sitta på en skrivbordsstol hela natten.

När han kom tillbaka hade han satt på sig en svart morgonrock. Han satte sig på sängen. Harklade sig och var på väg att säga något.

88 Ville nog ha mig i säng

–Jag kände att han tittade på mig, men jag

kollade in tras mattan på golvet, och när han flyttade fram ena foten uppstod ett världens misstag från mig. Jag kollade in hans fot, som hade spår av ludd mellan tårna från hans svarta strumpor, och jag fick för mig att han var skitig och ofräsch – att han inte hade tvättat fötterna på veckor.

Och nu hade hans chanser att få mig i säng med honom sprängts i luften fullständigt. En sådan skitnisse, tänkte väl jag.

Han erbjöd mig en ny tandborste, om jag hade glömt min, och ville jag ta en dusch så hängde det två rena badhanddukar på väggen bredvid duschen.

Jag tackade och sade att jag hade med mig tandborste.

Han gäspade igen. Jag tänkte att han kanske var trött och sömnig och ville sova.

Jag frågade om jag kunde få koka lite mer te.

Han erbjöd sig då att gå och fixa med det.

Jag ursäktade mig med att jag var lite tråkig. Det var ingen fara, sade han.

Och nu erbjöd han sig att plocka fram luftmadrassen som han hade under sängen. Jag svarade att det nog blev för trångt om vi båda skulle sova i sängen.

Atmosfären i rummet kändes väldigt stel. Med en ny mugg te i handen satt jag och tänkte: Om jag hade haft bil hade jag kunnat åka hem nu. Bussar och tåg hade slutat gå sedan länge. Eller ... om jag liftade? Nej, inte arton mil.

Jag erbjöd mig att blåsa upp luftmadrassen med pumpen.

Han plockade fram en filt och rena sängkläder från sina garderober. Och han gav mig sin ena kudde av två i sängen.

När allt var klart kröp han ner i sängen igen. Jag ville inte klä av mig, och med kläderna på lade jag mig på luftmadrassen, ovanpå filten.

89 Turligt nog somnar han

–Vi låg och småpratade en stund.

Snart upptäckte jag att han hade somnat. Jag låg då kvar och planerade min hemfärd. När kunde nästa tåg och buss hem till Skövde gå?

Efter en stund kom jag på att jag kunde

chansa på att det gick en buss och ett tåg på morgonen. Jag kunde försöka sova i några timmar. Och vaknade jag innan min dejt kunde jag skriva ett meddelande och smita iväg innan han vaknade.

Så fick det bli.

Men jag somnade inte. Jag klev upp och kissade. I ljuset från badrummet kikade jag runt i lägenheten. Den var mycket spartanskt inredd. Men min dejt bodde inte här i vanliga fall. Då bodde han hemma hos föräldrarna strax utanför Stockholm.

Min dejts fot hängde ut från sängen. Ljuset från badrummet lyste upp hans fot.

Jag gick fram, böjde mig ner med huvudet och luktade på hans fot. Men den luktade inte alls illa.

Jag tittade närmare och såg att det var ludd från strumporna som hade fastnat mellan hans tår. Den här mannen var inte ett dugg ofräsch. Det var bara jag som hade dumma, rent sjuka tankar om något som inte var.

Mådde jag dåligt? Men hur och varför? Och vad var det som fick mig att känna så här?

90 Mannen i mitt liv fanns inte

–Jag ville hitta mannen i mitt liv, kärleken, och ha sex. Men jag vågade inte, orkade inte, klarade inte hantera alla mina negativa tankar. Kanske var det så att den som jag ville och hoppades på att få träffa – han fanns inte. Bara i min fantasi.

Jag såg några böcker på skrivbordet. En roman: August Strindbergs Röda rummet, en ordbok och en bok om inredningskonst.

Jag valde den sistnämnda och satte mig på stolen igen och bläddrade i boken. Kikade på bilderna. Men ljuset från badrummet räckte inte till riktigt, så jag flyttade stolen närmare badrummet.

När jag hade ägnat en timme till att titta på bilderna och läst lite text i boken, blev jag trött och sömning. Jag lade mig på luftmadrassen för

att sträcka ut kroppen. Och vips så somnade jag.

När jag vaknade fram mot tiotiden hade min dejt lämnat lägenheten. Jag såg en skriven lapp på skrivbordet och läste. Min dejt hade gått ut på en promenad, vid halv tiotiden.

Jag tittade på klockan och förstod att han kunde bli borta en stund till.

Jag skrev ett meddelande. Bad om ursäkt för att jag kanske hade gjort honom besviken på mig. Jag ljög ihop att jag saknade mitt X och att jag ville gå tillbaka till honom, att det var jag som hade gjort slut för en månad sedan.

Därefter gled jag ut ur lägenheten. Jag lämnade dörren olåst.

Gick in mot city.

Gick på kullerstensprydda gator i jakt efter ett kafé. Jag fann snart ett som hade öppet hela dagen.

Men det var bäst att kolla upp bussar och tåg först innan jag satte mig för att fika.

Framme vid busstationen fick jag veta att det gick tre bussar under hela dagen, från Vadstena via Motala till Hallsberg, där tåget gick. Nästa buss skulle gå om tjugo minuter och sedan gick det ingen förrän klockan sex på kvällen.

Jag hoppade över fikat och strax satt jag på

bussen.

91 Jag ångrade mig

–Halvvägs till Hallsberg ångrade jag mig och ville åka tillbaka till min dejt. Men jag kände mig inte värdig honom längre. Det var inget fel på honom, även om han inte hamnade högre än en femma, sexa på en tiogradig skala. Han var väl så att säga godkänd.

Och snart satt jag på tåget till Skövde. Men ju närmare Skövde jag kom ju mer ångrade jag mig. Jag hade världens chans till en fin dejt, men kastade iväg den. Var jag så förbannat kräsen, eller mådde jag inte bra? Jag bestämde mig för att felet nog låg hos mig själv.

När jag kom hem tänkte jag att jag kanske borde ringa honom – och be om en ny chs.

Fast det gjorde jag aldrig.